

Begunjska vstaja

Borut Marter

2018
Begunje na Gorenjskem

OSEBE

METOD POTOČNIK – župan

ŽUPANOV POMOČNIK - Jana ali Jani

MARIČKA – predsednica vseh obstoječih odborov, zborov in drugih organov v vasi

SAŠA – kmetica in vaška kronistka

BARBARA- domačinka

BORIS – tujec

BOGINJA

PRVI, DRUGI IN TRETJI ANGEL

ELIZABETA – kupec, kupka, kupovalka, kupkinja...no, kakorkoli že

PRIŠEPETOVALEC – skrit za drevesom, oblakom ali sliko (katere nosi kot nahrbtnik). Kadarkoli kdo pozabi tekst se obrne in na ves glas pove pozabljen tekst. Igralec mu odvrne v smislu : »Pa saj vem! A boš tiho ! Kdo je najel tega trotla?!«

SLABE NOVICE

Na vrtu Ranzingerjeve vile v Begunjah. Vaščani vadijo za nastop na bližajočem krajevnem kulturnem prazniku. Ena vaščanka nekaj recitira, drugi jo poslušajo. Sprva na sceno stopi pomočnik in nalepi transparent z napisom »prodaja«, nato pride še župan. Župan ter pomočnica sta otroka, vsi ostali so odrasli. Prišepetovalec je na odru skrit za drevesom iz kartona.

METHOD: V prodajo bo šla, ja, v prodajo.

(vsi vaščani presenečeno v en glas): V PRODAJO ?!?!

METHOD: Da v prodajo. Žal mi je, ampak tu se ne da nič več spremeniti. *(župan hodi s počasnim korakom sem in tja pred zbranimi; njegov pomočnik pa hodi za njim kot zvest pes in mu je stalno v napoto)*

MARIČKA: Metod, poslušajte me. To mora biti pomota. To Ranzingerjevo vilo imamo ja v upravljanju že 90 let....

SAŠA: Gospa Marička, vas moram popraviti, tale vila se je originalno imenovala Cattijeva vila, po reškem primariju in mednarodno priznanem zdravniku dr. Juriju Cattiju, ki je posestvo kupil leta 1895.

(vsi zavijejo oči in zavzdihnejo)

BARBARA: Joj Saša, pa ja ne boš spet začela s svojo zgodovino.

SAŠA: *(grdo pogleda Barbaro in nadaljuje)* Catti je umrl v Begunjah leta 1923, kmalu zatem je posestvo kupil kočevski Nемеc Ranzinger, potomec znamenitih industrialcev in ravno ta Ranzinger je hišo podaril begunjskim vaščanom.

PRIŠEPETOVALEC: *(se z drevesom na hrbtu obrne tako, da je vsem na očeh in na ves glas reče)* No, podaril, nekateri zlobni jeziki trdijo...

SAŠA: Saj znam tekst porkaflek ! A boš tiho !! Pa ne deri se na ves glas, ti si prišepetovalec ! ŠEPETAJ ! Kdo je najel tegale trotla ???

MARIČKA: Poceni je bil.

SAŠA: Skratka, da nadaljujem...No, podaril, nekateri zlobni jeziki trdijo, da so mu zviti Begunjčani vilo uspeli iztrgati iz njegovih škrtih rok z grožnjo, da njegovi zaročenki Silviji povedo, da je župan še po zaroki hodil v večernih urah obiskovati našo Jožico iz Krpina in tam z njo...

MARIČKA: Hvala, hvala Saša, smo razumeli. Metod, pa nam ja ne mislite vzeti še tega zadnjega dela naše svobode, naše drage vile, kjer se čez dan tako stari kot mladi zbiramo in kulturno udeležujemo, ob večernih urah pa se tu in tam tudi skupaj zabavamo.

BARBARA: *(v hudem begunjskem dialektu)* Kulturno udejestvujemo, zabavamo ! Ja, tole ste pa zelo lepo povedali spoštovana predsednica. Tule se praktično dogajajo sveti čudeži. Moj oče mi je pravil, da je na eni od teh »zabav« *(se zamaje v bokih)* , kot jim vi pravite, spoznal mojo mati, ki je bila takrat oblečena v devico Marijo, saj so predtem vadili uprizoritev živih božičnih jaslí, in ko jo je tako zagledal vso sveto zalo jo je zagrabil kar tule na vrtu in jo....

MARIČKA: JA, JA, DOBRO !!! *(zavpije)*...smo razumeli. Torej kot vidiš Metod bo tudi begunjska rodnost upadla, če nam vzameš stran to našo drago vilo. Kdo te bo pa volil na naslednjih volitvah, saj veš, da smo ti bili Begunjčani vedno vdani, ko se je obkroževalo imena na volilnih listkih.

METHOD: Vi, da ste mi vdani, ha ! Na zadnjih volitvah vas je komaj 70 prišlo volit in od tega jih je le 18 volilo zame. A slučajno ni bilo tako Jana/i?

POMOČNIK: Točno tako je bilo gospod župan. To ste odlično povedali !

MARIČKA: Metod, ne razburjaj se. Gripa je razsajala pa še nogomet je bil na televiziji. Ampak v srcih in dušah smo pa vsi volili zate. Kajneda ?!! *(se z vprašanjem obrne na vaščane)*

(vaščani vzklikajo eden čez drugega): Naj živi župan Metod ! Naša srca pripadajo vam ! Vivat Metod !

(prenehajo vzklikati)

POMOČNIK: Vivat Metod, Vivat Metod, Vivat Metod !! *(dobi klofuto od župana)*

SAŠA: Volila bi vas gospod župan, ko le ne bi Ronaldo ravno tisti dan igral proti Barceloni. Z možem vedno skupaj gledava fuzbal, to je edini čas ko ni prepira v hiši.

METHOD: Vam bom jaz dal RONALDA ! Hiša gre v prodajo in konec. Občina rabi denar za obnovo bazena. Saj veste, da že 20 let plavamo praktično v afriških razmerah. Tale vaša vila se vam bo pa tako ali tako na glavo podrla, če je ne bo kdo obnovil. A slučajno ni tako Jana/i?

POMOČNIK: Točno tako je gospod župan. To ste odlično povedali !

MARIČKA: Ne lomi ga no Metod. Hiša je še čisto v redu. Le malo jo je treba prepleskati pa bo kot nova. Ravno zbiramo denar za to. Občino ne bo nič stalo, vse to gre iz naših žepov.

METHOD: Mi je zelo žal Marička. Prodati jo bo treba in pika !!! *(odide z odra in njegov pomočnik za njim)*

(vsi vaščani v en glas): PRODATI !!!

Vsi odidejo z odra. Edino še prišepetovalec ostane. Pogleda izza drevesa in ko opazi da ni nobenega več, se zopet skrije za drevo in z drobcenimi stranskimi koraki zapusti oder.

USTANOVNA SEJA

Vsi zbrani sedijo za mizo in se pogovarjajo. Prišepetovalec pride nekaj trenutkov kasneje z drobčenimi stranskimi koraki in s sliko na hrbtu.

BARBARA: Kurja mast, še manjši je kot ga imam v spominu !

MARIČKA: Kdo ?

BARBARA: Župan ! Kdo pa drug?

MARIČKA: Res je malo majčken. Ampak bo že še zrastel. Je šele njegov prvi mandat. Sicer je bil pa tudi Napoleon bolj majhen.

BARBARA: Hja, pa vemo kako se je zanj končalo. Sicer pa dobro veš, tam v Radovljici hodijo vsi v Mercator nakupovat. Od tiste industrijske hrane pač človek ne more prav visok zrasti. Kurja mast, če ne bi bil župan bi ga mulca kar čez koleno dala in mu jih par naložila.

BORIS: A, da se te bo potem tako bal kot tvoj mož? Saj še komaj kako besedo izdavi, ko si ti v bližini. Mislim, da je začel tudi že malo jecccccljati. No evo, jaz tudi !

BARBARA: Če bi hotela enega, ki ne zna utihniti, potem bi pač tebe omožila.

BORIS: Oh ne, hvala. Grem raje na fronto kot tebi v posteljo. Šanse za preživetje so tam boljše.

BARBARA: Kaj ?! Ljubljčan frdamani. *(Boris in Barbara se gledata kot pes in mačka)*

MARIČKA: No, no. Brez prepira prosim. Zdaj ni čas za to. A ne vidite, da nam hočejo prodati našo lepo staro vilo. *(se malo razburi)* Sedaj moramo stopiti skupaj za božjo voljo ! Prepirata se lahko spet kasneje, ko rešimo tole reč.

SAŠA: Moramo pogruntati nekaj, da si bo župan premislil in odstopil od prodaje.

MARIČKA: Ja, toda kaj? Saj si videla, da se je že trdno odločil. Ni dajal vtisa, da ga še kaj premakne.

SAŠA: Ne bomo kar tako popustili in se vdali v usodo. *(Povzdigne glas)* AL SMO BEGNČANI AL NISMO?!!

VSI V EN GLAS: Smo ! (udarijo po mizi)

SAŠA: Ti nisi ti si z Ljubljane *(pokaže s prstom na Borisa)*. Skratka, če nam je uspelo vilo iztrgati iz rok tistega Ranzingerja jo bomo pa ja uspeli tudi iz rok tegale našega Napoleončka.

MARIČKA: Prav imaš ! Ne damo se kar tako! Predlagam da ustanovimo Odbor za rešitev Cattijevega dvorca ali Ranzingerjeve vile po domače. Seveda ni nobenega odbora brez predsednice, tajnika in blagajnika ter pa seveda ustanovne seje. Torej, danes na dan

18.8.2017 sklicujem ustanovno sejo Odbora za rešitev Cattijevega dvorca ali Ranzingerjeve vile po domače. Pod prvo točko dnevnega reda predlagam, da se izvolijo organi odbora. Za predsednico odbora predlagam Maričko Potočnik oziroma *(malo v zadregi)*... sebe. Kdo je za ???

(vsi prisotni jo le nemo gledajo)

Dobro, kdo je proti ??

(vsi še vedno molčijo; ravno ko Boris dvigne roko Marija nadaljuje)

Sprejeto ! Z enoglasno večino. Boris lahko daš roko dol. *(Boris spusti roko)*. Jaz sem torej predsednica novoustanovljenega Odbora za rešitev Cattijevega dvorca ali Ranzingerjeve vile po domače.

BORIS: *(Ironično pripomni)* Katerega odbora pa ti nisi predsednica??

MARIČKA: Prosim ?!!

BORIS: Nič, nič. Fižol sem jedel za kosilo.

MARIČKA: *(ga postrani pogleda in nadaljuje)* Dobro. Gremo naprej, ne prekinjajte me prosim, da ne izgubim rdeče niti. Za tajnika, no tajnico, predlagam Sašo Justin. Kdo je za ?? Oziroma, kdo je proti ??? *(Saša dviguje roko, ko jo Marija prekine)* Dobro, enoglasno sprejeto. Saša ti si tajnik. Lahko daš roko dol. *(Saša resignirano spusti roko)*. Za blagajnika oziroma blagajnico, no blagajničarko, odbora pa predlagam Barbaro Štefanek. Kdo je za ? Oziroma, kdo je proti ? Nihče, dobro, Barbara ti si blagajničarka.

BARBARA: Ampak Marička, saj za to ne bomo potrebovali nobenega denarja.

MARIČKA: To je čisto vseeno. Blagajničar mora biti pa pika ! No, blagajničarka. Kje si pa še videla kak odbor brez blagajničarke. Ne bodi no smešna.

SAŠA: Parkaflek Marička, pa saj sploh ne potrebujemo nobenega Odbora za rešitev...

MARIČKA: Kako to misliš?? Kar brez odbora ! Brez odborov se ja nič ne reši ! En red pa mora biti. Saj nismo v Kongu ali pa v Zimbabveju! Kam bi pa prišli, če bi se stvari reševale kar tako na vrat na nos?

BORIS: V Švico !?

MARIČKA: Prosim?

SAŠA: Ne poslušaj tegale Marička, on je iz Ljubljane.

Prišepetovalec se spotakne in pade po tleh. Papirji mu zletijo iz rok. Vsi se obrnejo in ga gledajo dokler se ne pobere in zavijajo z očmi.

PRIŠEPETOVALEC: *(obrnejen proti publikli)* Pardon !

MARIČKA: Trotel ! Prosim ne prekinjajte me, da ne izgubim rdeče niti. Torej, prehajamo k drugi točki dnevnega reda novoustanovljenega odbora za rešitev Cattijevega dvorca ali Ranzingerjeve vile po domače. Druga točka je... Sprejem in obravnava predlogov za rešitev nastale situacije.

BARBARA: Kaj pa to pomeni?

SAŠA: Če komu pade kaj na pamet kako preprečiti prodajo !

BARBARA: Aha, razumem.

MARIČKA: Torej ali ima kdo kak predlog?

(Vsi utihnejo in začnejo razmišljati. Saša vstane od mize in začne hoditi po sobi. Barbara začne peti pesem od Lady Gaga.)

SAŠA: Barbara, porkaduš, ali ne znaš potihem razmišljati ?!

BARBARA: Ne, ne znam. Glasba sprosti moje kreativne energije.

SAŠA: Zapoj vsaj kako Avsenikovo, če že ne znaš biti tiho.

(Barbara začne peti pesem Na Golici)

BARBARA: ŽE VEM !! Imam eno super idejo.

MARIČKA: Aha...Kakšno pa ?

BARBARA: Ok, poslušajte me zelo pozorno...Jaz predlagam, da se ponoči prikrademo do vile...mora biti ponoči ker takrat ni nikogar v njen. Sabo prinesemo malo bencina in vžigalnice in vilo zažgemo. Ker se seveda razume, da če jo zažgemo, potem je župan ne bo mogel nikomur prodati....kdo bi pa kupil požgano hišo ?

BORIS: Kaj pa če jo sežgemo vsaj takrat ko boš ti notri ??? Da bo vsaj ena korist.
(Barbara ga grdo pogleda)

SAŠA: Ja kje bomo pa potem imeli sestanke našega kulturnega društva, če si skurimo lastno hišo?

BARBARA: Aja, no na to pa nisem pomislila.

(Vsi se obrnejo stran in zavijejo z očmi ali pa se udarijo po čelu)

MARIČKA: Hvala za predlog Barbara. Samo tega predloga mislim, da ni potrebno uvrščati na dnevni red. Se mi zdi malce prešvoh, brez zamere. Ima še kdo drug kak predlog??

(Vsi ponovno začnejo razmišljati in hoditi sem ter tja po sobi; Babara zopet poje pesem od Lady Gaga)

SAŠA: Barbara !!!

(Barbara začne peti pesem Na Golici)

BORIS: Kaj pa če bi uporabili kar isto taktiko kot naši predniki??

SAŠA, MARIČKA: Kako ?? Kakšno taktiko ??

BORIS: Poglejte, če sem prav zastopil je takrat tisti Ranzinger podaril tole vilo nam Begunjčanom....

SAŠA: Nam Begunjčanom ! Ti si bil takrat še v Ljubljani !

(Boris jo grdo pogleda; Saša ga ignorira)

MARIČKA. Saša, prosim...pusti ga da pove do konca.

BORIS: Torej...podaril jo je vam Begunjčanom zato ker ste mu grozili, da boste povedali za njegov techtelmechtel...

BARBARA: Kaj je to techtelmechtel ??

SAŠA: Pa saj veš...če dva ponoči, no ni treba ravno ponoči, v postelji, no saj ni treba da je ravno v postelji, no če se on spravi nanjo, no saj lahko je tudi obratno...mah, Boris ti ji razloži.

BORIS: Tisto česar se tvoj mož že par let brani, ko gresta spat.

BARBARA: Aja...(malo pomisli) Ti bom dala brani, paglavc ! *(zamahne proti Borisu)*

MARIČKA: No, pomirite se že. Boris povej do konca kar si mislil.

BORIS: Skratka...Tako kot so takrat Ranzingerja izsiljevali s tem, da povedo njegovi zaročenki, da ga šmira z Jožico iz Krpina...

BARBARA: Kaj to pomeni šmira ?

(Vsi se obrnejo in primejo za glavo ali udarijo po čelu)

BORIS: No, tako bi lahko tudi mi zagrozili županu, da povemo ženi za njegov techtelmechtel, če ne preneha s prodajo.

(Vsi ostali): Ahaaaaaaa...Ok, ok, dobro, ni slabo.

SAŠA: Ja, pa saj župan ga ne šmira z nobeno iz Begunj !

BORIS: Ne še.

SAŠA: Kako prosim.

BORIS: Kot sem dejal...NE ŠE. Eno mu bomo nastavili. Ena od vas rožic se bo pač morala žrtvovati za dobro naroda, no, za dobro Begunjčanov.

MARIČKA: Pa saj to je kriminal, to je čisto navadno izsiljevanje.

BORIS: Hja, našim prednikom to ni bilo pod častjo.

SAŠA: Našim prednikom...ti si i z Ljubljane.

(Boris jo grdo pogleda; Saša ga ignorira)

BORIS: Izjemne razmere zahtevajo izjemne žrtve !

SAŠA: Kaj pa vem...za poizkusiti je mogoče.

MARIČKA: Ne vem, meni se zdi to malo preveč...dobro, bomo dali v glasovanje pa naj Odbor odloči. Torej, predlagam glasovanje o predlogu g. Borisa Černiča, namreč, da, hja , kako pa naj tole formuliram...da, župana prepričamo o napačnosti prodaje naše ljube vile z...no...kako bi se temu reklo...z nežnim prepričevanjem. Kdo je za naj dvigne roko??!

(Boris, Saša in Barbara dvignejo roko; Marička ne)

MARIČKA: Ugotavljam izid glasovanja. Trije so glasovali za predlog in eden, no ena, je glasovala proti. Predlog je torej sprejet. Saša, boš dala tole na zapisnik? No, če bolje pomislim verjetno bolje da ne. Kurja mast, če se tole zve bom ob vsa predsedstva.

BARBARA: Katera pa naj ima techtelmechtel z županom ?

(Vsi se spogledajo in obmolčijo)

SAŠA: Ta najbolj fletna se razume.

BARBARA: Ja, katera pa je to ??

MARIČKA: Boris, ti si dedec. Ti povej !

BORIS: O ne, takole me pa ne boste našmirale. Dobro vem, da če na tole odgovorim se naslednji mesec nobena ne bo hotela pogovarjat z mano. Karkoli rečem sem pečen. Ne, ne...kar pozabite.

MARIČKA: Boris no, ne bodi no tak strahopetec. Pomisli no, kateri bi se najtežje uprl, če bi te malo lepše pogledala.

SAŠA: Ali pa pobožala. *(Saša se ga poskuša pobožati. Boris odskoči kot bi ga zadela strela)*

BORIS: Jebemtiš, a se vam je čisto zmešalo. Čudno da ni Begunjčanov že vsaj milijon, če ste vse tako napadalne....Dobro, dobro bom povedal.

(vse zbrane punce se zazrejo vanj v nestrpnem pričakovanju. Boris globoko zajame zrak...)

BORIS: Avsenikova Manca se mi zdi najbolj fletna.

(vse tri se razočarano obrnejo stran)

BORIS: Kaj je zdaj? Saj ste same hotele vedeti. Zdaj vam pa ne paše.

BARBARA: Kaj pa katera od nas treh ? A nas si pa kar izpustil ?

BORIS: Ne, ne nisem...ste bile upoštevane, ampak niste prišle v ožji izbor. *(Barbara ga klofne po glavi)*

MARIČKA: Dobro, dobro. Pusti ga Barbara. Dedci imajo pač svojo glavo. Avsenikova Manca torej. Hja, samo ne vem če se bo punca pripravljena žrtvovati.

SAŠA: Jaz se prostovoljno javim, če želite.

BORIS: *(premeri Sašo od nog do glave)* Mislim, da je bolje če najprej Manco vprašamo. *(Saša ga klofne po glavi)* Pa, jebemtiš punce ste občutljive. Pa saj nisem rekel, da niste bile tudi ve včasih fejest ! *(Marička mu zlije kozarec vode čez glavo)*

MARIČKA: Ti bom dala včasih ! No dobro. Bom Manco poklicala in jo vprašala, če je za. Saša, ti jo poznaš. A mi daš njeno številjko ?

SAŠA: Počakaj, da pogledam *(tipka po telefonu)* 041 69 69 69

MARIČKA: Kar pokliči jo in mi daj telefon. Bom jaz govorila z njo. *(Saša tipka po telefonu in izroči Marički slušalko)* Halo, halo...Manca? Marička tukaj, Predsednica krajevne skupnosti. Poslušaj me Manca, tule sedaj sedimo na sestanku novoustanovljenega Odbora za rešitev Ranzingerjeve vile in bi rabili tvojo pomoč. A zakaj gre ? Hja, kako naj tole razložim...

BARBARA: *(na ves glas v smeri telefona)* Z županom boš morala šmirati !

MARIČKA: *(ji z gestami kaže naj bo tiho)* To je bila Barbara, ne poslušaj jo...kaj ? A če je to res ?? Hja, v bistu...no, no...Manca pomiri se prosim, saj ne bo tako hudo...mislili smo le, da bi morda ti...Manca no, prosim poslušaj me vsaj da povem do konca...poglej, no, poslušaj...saj veš da nam na občini hočejo prodati našo drago Ranzingerjevo vilo kajne? No evo...in ravno zato smo danes tule ustanovili odbor da tole preprečimo in ker pač izjemne razmere zahtevajo izjemne žrtve smo mislili, da bi ti.....pa dobro, šmirala je močna beseda...lahko bi temu rekli...

BARBARA: *(na ves glas v smeri telefona)* Techtelmechtel !!

MARIČKA: *(ji z gestami kaže naj bo tiho)* Očarala...bi se lahko temu reklo, hja, saj je vseeno kako temu rečemo...gre za to, da našemu županu malo podkurimo in ga...Manca, pomiri se no saj ne bo tako hudo...KAJ ? A DA JE PREMAJČKEN ZATE? Pa saj ni tako...NEMARAŠ DA TE RADOVLJIČANI ŠLATAJO ? Boš pa na koga drugega mislila ko boš z njim...na tvojega Jožo na primer...Manca, tu gre za našo Begunjsko usodo, pa ja ne boš komplicirala glede takele malenkosti...Manca no, pomiri se prosim, pridi sem na sestanek pa ti vse v miru razložimo. Dol je vrgla...ne skrbite, bom jaz še enkrat z njo v miru govorila. Jo bom že nekako prepričala.

Vsi odidejo z odra. Edino še prišepetovalec ostane. Se obrne in ko opazi, da ni nobenega več, se zopet skriva za sliko in z drobčenimi stranskimi koraki zapusti oder.

POGLED OD ZGORAJ

Boginja je obkrožena z angelčki, ki ji sedijo pri nogah. V ozadju se sliši nežna glasba harfe. Prišepetovalec pride na oder prepozno, skrit za oblak.

BOGINJA: Poglej jih tele moje Begnčane, ne vdajo se oni kar tako brez boja ! Sem vedela, da so se mi tile Gorenjci tam izpod Begunjščice še prav posebej posrečili. Pa ste mi vsi trdili, da iz njih ne bo nič ratalo in da bodo cele dneve le strmeli v te čudovite gore in prej ali slej pomrli od lakote. Saj strmijo, saj strmijo, ampak tudi pridno delajo in se borijo za tisto kar je njihovo. Boste videli moji dragi prijatelji, tole bo še hec. Stavim svoj pelz mantelj, da župan iz tegale šlamazla ne bo odnesel cele kože

PRVI ANGEL: Dobro, sprejemem stavo! Jaz pelz mantlja sicer nimam, stavim pa svoje salonarje v zameno. *(seže boginji v roko)*

DRUGI ANGEL: Tudi jaz sprejemem stavo. Kaj pa vem spoštovana mati. Včasih malo preveč vlečejo vsak na svojo stran, da bi lahko kaj pametnega naredili. Se še spomnite kako so se skregali okoli tega ali naj gasilski dom pobarvajo na svetlo ali temnordečo barvo.

BOGINJA: Hja, ampak ko pa pritisne sovražnik od zunaj pa stopijo skupaj. Boste že videli, staviti zoper tele moje Begnčane vas bo še drago stalo. Kar se pa gasilskega doma tiče pa kar pojdi pogledati...pobarvali so ga in to na rdeče. Sprednja stran je pač svetlo rdeča zadnja pa temno. Delo je opravljeno, le to šteje.

TRETJI ANGEL: Jaz bi se pa vzdržala.

PRVI ANGEL: Pa ti se vedno vzdržiš zaboga...pardon zaboginjo. *(pogleda boginjo in dvigne roko v opravičilo)* Ti nisi nikoli za noben špas.

TRETJI ANGEL: Jaz da nisem za noben špas. Kaj pa takrat ko ste me za pusta našemili v Melanijo Trump in poslali k Pahorju, da mu povem da sem že celo življenje zatreskana vanj in da moj Trump ni niti pol takšen dedec kot on. Krščena duša, še danes mi po Facebooku neprestano pošilja svoje slike v kopalkah.

DRUGI ANGEL: Hihhi...zdaj vsaj vemo kam so emigrirali vsi Trumpovi lasje. Pahorju na rit.

Prišepetovalec kihne na ves glas. Vsi se presenečeno obrnejo.

BOGINJA: A boš tiho ! A kakega manjšega oblaka si pa nisi mogel narediti, saj se te celega vidi ! No, kakorkoli že. Stava je torej sprejeta. Moj pelzmantelj zoper tvoje salonarje. Kaj pa si ti stavil ? *(pogleda drugega angela)*

DRUGI ANGEL: Tudi jaz nimam pelz mantlja. Svoje Elanove smučke stavim.

BOGINJA: Dogovorjeno !! Če prodaja uspe sta stavo dobila vidva, drugače pa jaz.
ZMENJENO ?!?

PRVI IN DRUGI ANGEL: ZMENJENO ! *(Si sežejo v roke)*

BOGINJA: Odlično. No pa poglejmo kako se stvari medtem odvijajo spodaj v Begunjah.
(se zazrejo v tla)

Vsi odidejo z odra. Edino še prišepetovalec ostane. Se obrne in ko opazi da ni nobenega več, se zopet skrije za oblak in z drobčenimi stranskimi koraki zapusti oder.

ROMEO IN JULIJA

Klopca v parku. Na njej sedita Marička in Manca. Prišepetovalec pride na oder skrit za sliko.

MARIČKA: *(se obrne proti prišepetovalcu)* Pa ne za sliko ! V parku smo krucifix. Pojdi po drevo ! Trotel !!

Prišepetovalec gre z majcenimi stranskimi koraki z odra in se vrne z drevesom.

MARIČKA: Manca, zdaj mi pa ja ne boš cincala. Saj sva se zmenili, da tole reč izpeljeva do konca.

MANCA: Vem, vem ampak kaj bo pa moj Joža rekel če zve za tole...da se dobivam zvečer z županom in...

MARIČKA: Bom že jaz govorila z Jožo, ne skrbi. Tu gre za višje interese Manca. Usoda celih Begunj je v nevarnosti.

MANCA: Pa tako majčken je...pa še Radovljičan. Saj veš, da ne hodim ven z Radovljičani. So tako fini. Še traktorja ne znajo vozit in vsi so neprestano na telefonih. Če pa kaka Avsenikova igra se pa samo na šanke naslanjajo in bulijo...še na ples te ne povabijo.

MARIČKA: To je od te mestne hrane, saj človek ne more bit čisto normalen če neprestano iz konzerv je. Ampak pustiva zdaj to. Saj ni treba da se vanj zaljubiš za božjo voljo. Le na tanek led ga moraš speljati. Malo ga lepo poglej, malo se stisni k njemu, da bo zagrabil za vabo, potem pa...hja, potem bosta šla pa k tebi domov in takrat boš pa...no, najbolje bo da zapreš oči in stisneš zobe, pa bo ta hudo hitro za tabo, boš videla da ne bo tako grozno. Misli na svojega Jožo.

MANCA: Joj, tako grozno se počutim.

MARIČKA: Eh, nič ni to takega. Poglej, sigurno bo spet privlekel sabo tisto pomočnico...kako ji je že ime, aja, Jana/i . Nikamor ne gre brez nje, bojda tudi na stranišče

ne. Najprej se bomo malo pogovarjali, potem pa si bom jaz nekaj izmislila, da z vlečem Jano stran od župana in takrat si ti na vrsti.

MANCA: Joj, joj...kar tresem se ko na to pomislim.

MARIČKA: Ne skrbi, bo že šlo. Misli si kot da nastopaš v gledališču. Vse to bo le igra in ti boš glavna igralka.

V tem trenutku stopita na oder župan in njegova pomočnik/ca katera je v spalni srajci. Marička vstane.

MARIČKA: Glej, že greta. Zdaj gre pa zares.

METHOD: Dober dan Marička. Kaj je tako nujnega ?

MARIČKA: Dober dan gospod župan...KURJA MAST STE ZRASLI OD ZADNJIČ !!! Bi prisegla, da vsaj za en meter. Kako je pa to možno za božjo voljo?!

METHOD: Žena je šla na dopust in lahko spet pokonci hodim. Ko je doma pes še na poštarja ne upa lajati. Ta ženska je od hudiča ! Pa saj veste kako pravijo...Za vsakim uspešnim moškim stoji uspešna ženska.

MARIČKA: Ja...za njo pa njegova žena. No, kakorkoli že. Kako ste kaj drugače ?

METHOD: Kar v redu, hvala. Kaj je tako nujnega Marička, da sem moral sredi sobotnega večera priti sem ? Poglejte Jano/ija, tega sem mogel s postelje vreč, da je prišel sem. Pa se ja niste Begnčani spet skregali glede barve gasilskega doma. Meni sta se obe barvi zdeli čisto isti. Kaj neda Jana/i?

POMOČNIK: Točno tako gospod župan. To ste odlično povedali !

METHOD: No, evo. Kaj je torej danes problem?

MARIČKA: Metod, za tisto cesto na Petra se gre, ki jo obnavljamo.

METHOD: Bog pomagaj, pa ja ne boš spet začela o tisti cesti Marička? Saj to smo že stokrat preleli. Pa me ja nisi zaradi tega sem zvekla ?

MARIČKA: Metod poslušaj me. Za pet tisoč evrov mi ne moremo narediti ceste tako kot se spodobi, dobro veš da potrebujemo več denarja da to zrihtamo.

METHOD: Kje naj ga pa vzamem za hudiča? A naj začnemo z Bitcoin špekulirati ali kaj?

MARIČKA: Ne bodi no smešen. Poglej, mi na Krajevni skupnosti smo naredili nov načrt trase v katerem se lepo vidi (*išče po torbici*)...kje ga pa že imam...joj, pa ja ne... avtu sem ga pozabila ! Čakaj ga grem iskat...joj, ampak sem avto parkirala tam pod drevoredom, tam je vedno taka tema in zmeraj me je tako strah ko grem tja. Jana/i, pojdi z mano, saj ni tako daleč...bova takoj nazaj.

(Jana/i pogleda Metoda)

METHOD: Pojdi, pojdi. Pa da sta mi hitro nazaj, nimam celo noč časa za tole.

(Marička naskrivaj z gesto pokaže Manca da ji želi vso srečo in nato z Jano/ijem odide. Nastane neprijetna tišina.)

MANCA: Usedite se gospod župan, sigurno ste utrujeni. *(Župan se usede na čisto drugi konec klopce)*

METHOD: Hja, malo sem pa res. Dolg dan je bil in takihle Maričk je v naši občini kolikor hočeš. Vsaka bi rada nekaj imela od mene, kot piranje so...vedno sestradane. Da me še niso oglodale do kosti je pravi čudež. Kaj mi je bilo treba tega županovanja?

MANCA: Joj, kar kocine se mi postavijo pokonci ko pomislim, da sedim poleg tako pomembnega človeka kot ste vi gospod župan.

METHOD: Ah, nehaj no Manca. Ne pretiravaj.

MANCA: Ne, ne prav zares mislim, da ste velik in imeniten mož. Vsi v Begunjah tako pravijo. *(Manca se presede malo bližje k županu. Ta jo presenečeno pogleda.)*

METHOD: A res??

MANCA: Čisto zares. Moški pravijo, da tako sposobnega župana kot ste vi še nismo imeli. Punce pa pravijo, da tako fejest dedca kot ste vi še ni bilo na občini. No, pravimo. *(Manca se presede še malo bližje k županu.)*

METHOD: Daj nehaj no Manca.

MANCA: Ne, ne..čisto zares Metod, saj ti lahko rečem Metod kajne??

METHOD: Lahko, če že ravno tako hočeš.

MANCA: Metod...že odkar sem bila majhna sem te občudovala. Tvoj močan in odločen glas in tvoja krepka športna postava *(župan se malo bolj pokonci usede)*...kar srh me spreleti ko pomislim, da sedaj takole na samem sedim poleg tebe. *(Manca se presede še malo bližje, sedaj sedita že eden ob drugem.)*

METHOD: No, res se zadnje čase malo več ukvarjam s športom. Se pozna kaj?

MANCA: Oooo se, se, kar poglej te mišičaste roke *(ga poboža po roki)*

METHOD: Manca, ne seri ga. Kaj pa počneš??

MANCA: Samo malo bi se rada stisnila k tebi Metod tako dolgo si že to želim. *(Manca se stisne k županu, on pa se presede malo stran od nje tako da že štrli preko konca klopi)*

METHOD: Manca !! Pa jaz sem poročen za božjo voljo !

MANCA: Metod, ti ja rabiš eno mlajšo. Tvoja žena sigurno ne more več slediti tvojemu tempu...*(Manca ga poizkuša poljubiti. Metod se pomakne še malo bolj stran od nje in pade s klopi)*

METOD: Manca ! Kaj se ti je čisto zmešalo !

MANCA: Metod, ne bodi no tak saj vem kako me ogleduješ zadnja leta (*počepne na tla, se plazi proti županu in se vrže nanj. On se v zadnjem trenutku izmakne.*)

METOD: Na pomoč, na pomoč !!!!

(V tem trenutku se vrmeta Marička in Jana/i)

POMOČNIK: Kaj pa je gospod župan? Se vam je kaj zgodilo??? (*mu pomaga na noge*)

METOD: Nič mi ni, nič. Greva Jana/i! Tele Begunjčanke so še hujše kot piranje za božjo voljo.

MARIČKA: Kaj pa je Metod ? Pa ja že ne misliš oditi. Kaj pa naša cesta?

METOD: Avtocesto vam naredimo, samo na miru me pustite !

(Metod in Jana/i odideta)

MARIČKA: Manca ! Kaj zaboga si pa naredila. Saj nisem mislila, da ga kar tule v parku naskočiš za hudiča. Teh stvari se je treba malo bolj z občutkom lotiti.

MANCA: Mah, ti Radovljičani niso za nobeno rabo. Našim Begunjčanom ni treba dvakrat reči, da vejo koliko je ura. Tale me pa najprej gleda kot da bi mu kvantno fiziko razlagala, potem se pa začne dreti » Na pomoč, na pomoč«...saj ne morem verjeti. Uboge Radovljičanke, da morajo takele dedce prenašati.

MARIČKA: Pa to so mestni ljudje Manca. Tam se radi malo več pogovarjajo preden se česa lotijo. Tole si pošteno zavozila. Kako za boga naj ga sedaj prepričamo glede prodaje? Saj bo kar bežal pred nami ko nas bo zagledal !

MANCA: NA POMOČ ! NA POMOČ !! (*Manca se začne na ves glas smejati*)

MARIČKA: Manca, prosim te...nehaj že. A ne vidiš da so to resne reči.

MANCA: NA POMOČ !!

Vsi odidejo z odra. Edino še prišepetovalec ostane. Se obrne in ko opazi da ni nobenega več, se zopet skrije za drevo in z drobčenimi stranskimi koraki zapusti oder.

V NEBESIH

Boginja je obkrožena z angelčki, ki ji sedijo pri nogah. V ozadju se sliši nežna glasba harfe. Prišepetovalec pride na oder prepozno, skrit za oblak.

PRVI ANGEL: *(se smeji)*...Na pomoč ! Kakšne številke pa je vaš pelz montl, če sem vprašati. Mislim, da ga bom morala nesti h krojaču malo popraviti.

BOGINJA: Kar počasi, kar počasi. Če misliš, da je zgodba že zaključena se pošteno motiš. Tole je šele ogrevanje. Moji Begunjčani še nikoli niso obupali po prvem poizkusu in tudi tokrat ne bodo. Se še spomnite tistega dne, ko so potiskali tisti ploh skozi vas in se jim je zataknil med dvema hišama. Tudi takrat ste mislili, da bodo kar odnehali. Pa niso! Eno hišo so podrli in je šel ploh naprej. No, »poh«, »pouh« ali kako že pač temu hlotu rečejo.

DRUGI ANGEL: Za boga...pardon, za boginjo...res je bilo tako. Ko ploh porivajo z njimi ni heca. Še gasilski dom bi podrli, če bi jim bil v napoto.

TRETJI ANGEL: Ampak, tokrat so pa pečeni po mojem. Sem prebrala v »Nebesnih novicah«, da župan že v petek prvega kupca pripelje.

DRUGI ANGEL: Kje si preprala? V »Nebesnih novicah«, pa tega ja ne bere živ bog več...pardon, boginja. Zdaj imaš pa ja vse na Facebooku !

TRETJI ANGEL: Mah, ne vem...ne uporabljam več Facebooka...same Fake News, pa še Pahor me tam neprestano nadleguje. Videt ne morem več tistih njegovih zelenih kopalk. Poglej kaj mi je včeraj poslal *(pokaže telefon in vsi angeli se zberejo okoli)*

PRVI ANGEL: UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUJ !!! V TANGICAH !!!! HUDOOOOO !!!

BOGINJA: Nehajte že no, prosim vas. Saj veste da se fant pač rad slika. Poglejmo si raje kaj se medtem dogaja spodaj v Begunjah. *(se zazrejo v tla)*

ZASEDANJE ODBORA

Vsi zbrani sedijo za mizo in se pogovarjajo. Prišepetovalec pride nekaj trenutkov kasneje z drobcenimi stranskimi koraki in z sliko na hrbtu.

BARBARA: No evo, zdaj pa imaš to tvojo Manco. Vse je zamočila.

BORIS: Kolikor sem jaz slišal je bila Manca super. Mogoče se pa boji punc, kot sem slišal je klical na pomoč.

MARIČKA: Nehaj že no z neumnostmi...a ne vidiš, da se nam je vse zakompliciralo. Manca ga je tako prestrašila, da mi sploh ne vzdigne več telefona ko ga pokličem.

BORIS: Mogoče mu pa namesto Mance raje pošljimo Mihata. Kdo ve kam pri Metodu veter piha.

SAŠA: Tudi pri tebi si nismo čisto na jasnem. Še nikoli te nismo s katero skupaj videli.

BARBARA: Kar mene čisto nič ne čudi. Zoprn kakor si.

BORIS: Samo ko si ti zraven.

MARIČKA: Nehajta! Zdaj ni čas za to. Poglejte, nekaj si bomo morali prav hitro izmisliti, da popravimo nastalo škodo.

SAŠA: Najbolje je, da mu Mance ne pripeljemo več pred oči, da nam spet ne pobegne.

BARBARA: V petek že pride župan s prvimi kupci.

MARIČKA: KDAJ ??? ŽE V PETEK ?! Zdaj smo pa pečeni. Uvrščam novo točko na dnevni red Odbora za rešitev Cattijevega dvorca ali Ranzingerjeve vile po domače...

SAŠA: A ti še vedno goniš ta tvoj odbor naprej?

MARIČKA: Brez reda se nič ne reši ! Odbor ostaja pa pika! Prosim ne prekinjaj me, da ne izgubim rdeče niti. Torej, nova točka dnevnega reda je Sprejetje urgentnega ukrepa za preprečitev prodaje. Kdo je za?

(nihče se ne gane) No, kdo je proti. *(Barbara vzdigne roko)* Dobro, sprejeto z enoglasno večino. Barbara, lahko daš roko dol.

BARBARA: Mene samo zanima kaj pomeni »urgentnega«?

BORIS: Jaz sem za to, da se sprejme sklep, da začne Barbara nositi slovar na seje odbora. Ker drugače bomo zasedali cele tedne.

MARIČKA: To pomeni, da je nekaj nujno. Takoj si moramo nekaj spomniti, ker v petek bo lahko že prepozno. Razmislite no... s predlogi čim prej na plan. Nam že streha nad glavo gori tako rekoč, zdaj ni čas za cincanje.

(Vsi utihnejo in začnejo razmišljati. Saša vstane od mize in začne hoditi po sobi. Barbara začne peti pesem od ED Sheerana.)

SAŠA: Barbara !

(Barbara preklopi na Avsenike)

SAŠA: *(po nekaj trenutkih tišine)* Že vem !!

BARBARA: Kaj veš?

SAŠA: Kako se znebimo kupcev v petek?

MARIČKA: Kako pa ?

BORIS: A da kupcu nastavimo kako Begunjčanko, saj vsi kar bežati začnejo ko vas zagledajo.

MARIČKA: Boris, ne prekinjaj Saše.

BARBARA: A da ne izgubi rdeče niti?

MARIČKA: Ti bom dala rdečo nit! Saša, prosim, povej do konca.

SAŠA: Hja, prestrašili mu bomo kupce pa je. Saj je župan sam rekel, da se nam bo hiša na glavo podrla...a drži.

BARBARA: Res je nekaj takega rekel.

SAŠA: No evo, morda bi se lahko tale naša ljuba hišica začela malce podirati ravno takrat ko jo bodo kupci občudovali.

BARBARA: Hehe...se mi dopade kako razmišljaš.

SAŠA: Poleg tega, a še pomnite tisto legendo, da v hiši straši duh bivšje Ranzingerjeve ljubice s Krpina.

BARBARA: A Jožice.

SAŠA: Ja, Jožice. Saj veš da še danes ne vemo čisto točno kam je ta ubožica izginila le nekaj tednov pred Ranzingerjevo poroko. Starejši ljudje iz Begunj še danes ne upajo v bližino hiše ker mislijo, da je revca zakopana na vrtu za hišo in da ponoči hodi naokoli.

MARIČKA: Pa saj Jožica je živa in zdrava dočakala 90 let v Ljubljani kamor se je omožila.

SAŠA: Saj jaz to vem, ampak kje boš ljudem to pravljico iz glave izbil. Skratka, poslušajte me pazljivo, takole bomo naredili.....

(vsi prisotni se usedejo bolj skupaj in staknejo glave)

V PARKU STRAŠI

Na vrtu Ranzingerjeve vile. Saša in Barbara skrivata za hrbtom vsaka po eno opeko. Prišepetovalec je na odru skrit za drevesom

METHOD: Poglejte si to prečudovito pročelje. Vila je oblikovana v secesijskem stilu in je prešla v Ranzingerjeve roke, po katerem se tudi imenuje, leta 1925.

SAŠA: 1926 !...Neobarok je !

MARIČKA: Saša !

SAŠA: Če pa neumnosti klamfa.

Župan jo grdo pogleda nato pa se obrne nazaj h Elizabeti.

POMOČNIK: Prosim ne prekinjajte gospoda župana ko govori !

METOD: Kakorkoli že, za teh par sto tisočakov ne boste nikjer na Gorenjskem dobili tako lepe vile.

ELIZABETA: Hja, kaj pa vem. Malo načeta se mi že zdi. Pri nas v Ljubljani je tudi ene par takih podrtij v prodaji, pa jih živ bog noče. Kdo bo pa vlagal milijone samo zato, da se mu strop na glavo ne zruši.

METOD: Lepo vas prosim. Vila je kot nova. Le prepleskati jo je potrebno pa bo.

SAŠA: Še pred enim tednom ste trdili, da se nam bo na glavo podrla, če je ne obnovimo.

Župan jo grdo pogleda.

MARIČKA: Hiša je prav res že v letih. Ravno pred mesecem je padlo s strehe par strešnikov Darinki na nogo. Še danes jo ima v gipsu.

METOD: Ne pripovedujte pravljic prosim vas Marička. Poleg tega, kako za boga ste pa sploh zvedeli, da bom danes tu s kupcem...no, kupko, kupovalko...no, kakorkoli že.

MARIČKA: Na Facebooku sem prebrala.

METOD: Ti bom dal Facebook Marička. Tu ste se zbrali samo, da mi zgago delate.

MARIČKA: Metod, saj veš da ne bi nikoli kaj takega naredili.

ELIZABETA: Kaj pa vem. Cela reč res izgleda malo v letih. Za ta denar lahko že na Bledu hišo kupim.

METOD: Nemogoče, za to ceno je praktično šenkana. Poleg tega je pa vila v odličnem stanju, ta bo še tu stala ko se bodo piramide že podrle...kar poglejte si kako čvrsta je!

Z roko parkrat udari po fasadi. Saša v hipu vrže eno od opek županu pred noge.

ELIZABETA: PAZITE !

(župan odskoči tako silovito, da pade na rit)

METOD: Za božjo voljo !

POMOČNIK: Joj ! Gospod župan ! Se vam je kaj zgodilo ? Ste celi ? *(mu pomaga na noge)*

METOD: V redu sem Jana/ez. Vse je v redu. Od kje zaboga je pa tale opeka priletela?

SAŠA: Hja, saj smo vas opozorili, da je v bolj slabem stanju.

METOD: *(si ogleduje opeko)* Saj hiša sploh ni narejena iz takihle opek, porka madona !

MARIČKA: Tele so bile dodane naknadno, ko se je vila obnavljala.

METOD: *(sumničavo gleda Maričko in Sašo)* Kaj pa vem Marička tole vse skupaj mi pošteno smrdi.

BARBARA: To je pa zaradi kanalizacije. Ta je še iz prejšnjega stoletja. Ko dežuje tule okoli hiše zaudarja kot v štali. Jaz ne bi te vile vzela, če mi jo šenkate. Poleg tega pa sigurno dobro veste, da ponoči tu človek ne more spati. Vsako noč tu po vrtu lula tisti duh od Ranzingerjeve Jožice, ki je baje zakopana prav nekje tule na vrtu pred hišo in že 100 let ne najde miru.

METOD: Vam bom dal kanalizacijo ! Ta je bila obnovljena lani ! Hiša je v izvrstnem stanju, to vam zagotavljam ga. Elizabeta. Tele pravljice o duhovih so pa tako ali tako za majhne otroke.

SAŠA: Ravno za vas potem.

METOD: Kako prosim ?!!

SAŠA: Nič, nič...sem prehlajena.

ELIZABETA: Kaj pa vem...če jo takole od blizu pogledam res deluje precej zmatrana. *(si jo ogleduje in boža po fasadi)*

Barbara vrže opeko tako nerodno, da to opazi župan in da opeka prileti v Maričko, ki stoji poleg Elizabete.

MARIČKA: Auuuuuu.....Barbara !!!! Za božjo voljo !!! Pa ne vame !!! Pred hišo !! Pred hišo !!! Porka madona !!

METOD: Sem točno vedel, da se norca delate iz mene ! Vse tole je le ena slaba komedija, teater se greste tule z mano in to samo zato, da mi preženete kupce. Ne, ne...tega se pa jaz ne grem. Da mi vsi takoj zginete, da vas ne vidim več !!!!!

Vsi Begunjčani razen Maričke se počasi odmajajo iz odra.

METOD: Elizabeta...saj ste sami videli, da so naju hoteli okoli prenesti. Z vilo ni nič narobe. Kajne Jana/i.

POMOČNIK: Točno tako gospod župan. To ste odlično povedali !

ELIZABETA: Tole vse skupaj moram še premisliti. Še par drugih hiš si bom ogledala preden se odločim. Morda je kje kaka kjer te sosedi ne ciljajo z opekami in ne lulajo strahovi po vrtovih.

METOD: Nehajte že no. Kakšni strahovi vendar. Ti Begnjčani so malo trapasti. To je od tega ker samo krompir in solato jejo ves čas. Saj ni ene normalne trgovine v vasi.

ELIZABETA: Kako prosim ? Nobene trgovine ?

V tem trenutku se ugasnejo vse luči in na oder stopi z belo rjuho pokrita Barbara. Z baterijo si sveti v obraz ter ob tem tuli... Buuuuuuuuu... Buuuuuuuuuuu... Buuuuuuuuu... Lulat me tišči...Buuuuuuuuuu. Ob tem se pomika k Elizabeti....Buuuuuuuu...

ELIZABETA: Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa...DUUUUUUUUUH !!!! (iz strahu se oklene župana; Jana/i tudi)

Barbara si pri hoji iz nerodnosti stopi na rjuho in pade pred noge županu in Elizabeti. Luči se prižgejo in Barbara z svetilko v roki nerodno pogleduje gor proti županu in Elizabeti. Marička se prime za glavo.

METOD: Za božjo voljo, kaj je pa zdaj to?!! A se vam je že čisto zmešalo ?? Kaj pa ti s to rjuho tu zganjaš??

BARBARA: Padla sem. Sem jim rekla, da je predolga kurja mast.

MARIČKA: Barbara, zdaj lahko ugasneš baterijo. (ji pomaga na noge) Pa poglej Metod, saj vidiš, da so ljudje proti prodaji. Tole so si pač spomnili, da bi te malo...

BARBARA: Jaz si nisem ničesar spomnila, tole je bilo sprejeto na Odboru za.....

MARIČKA: ...prostorsko umestitev ceste na Sv. Petra.

BARBARA: Ma ne! To je bilo sprejeto na Odboru...(Marička jo brcne v nogo) Auuuuuuu...Marička !!! Ti bom dala...

METOD: Kaj ?? Prosim ?? Kakšnem odboru??

MARIČKA: Nič, ne poslušaj jo. Ravno je bila iz naše bolnice izpuščena.

METOD: Ni čudno, da imate norišnico ravno v vaši vasi. Zadosti imam tegale cirkusa. Greva ga. Elizabeta. Prideva nazaj kak drug dan, ko tehle norcev ne bo v bližini.

Vsi odidejo z odra. Edino še prišepetovalec ostane. Se obrne in ko opazi da ni nobenega več, se zopet skrije za drevo in z drobcenimi stranskimi koraki zapusti oder.

VINCERE

Vsi zbrani stojijo pred Ranzingerjevo vilo in se pogovarajjo. Prišepetovalec je na odru skrit za drevesom

SAŠA: Pa jebemtiš Barbara. A tudi naravnost hodit ne znaš.

BARBARA: Sem ti rekla, da je rjuha predolga ! Pa še taka tema je bila.

BORIS: Kje ? A v glavi ?

BARBARA: Ti bom dala v glavi, smrkavec. (zamahne proti Borisu)

MARIČKA: Nehajte no, prosim vas. Zdaj ni čas za to. Kot sem slišala se je potem tista Elizabeta le odločila za nakup hiše.

VSI OSTALI : KAAAAJ ?!!! PA JA NE !! KRISTUS JEZUS !!

MARIČKA: Ja, tako sem slišala. Kot vidite nas tudi noter več ne spustijo. Tole zasedanje odbora bomo morali imeti kar tule na vrtu.

BARBARA: Izgnani iz lastne hiše.

SAŠA: Zdaj pa res že slabo kaže. Jutri naj bi bila že podpisana kupoprodajna pogodba in opravljena primopredaja.

BARBARA: Mene bi samo zanimalo...

BORIS: Barbara, vem da so to komplicirane besede. A nisi prinesla slovarja ??

BARBARA: Ti bom dala slovar, Ljubljčan.

MARIČKA: Zdaj pa dosti tega ! Ladja se nam potaplja...Mir zdaj! Uvajam zadnjo točko dnevnega reda Odbora za rešitev Cattijevega dvorca ali Ranzingerjeve vile po domače...hja, poimenovala jo bom kar Noetova barka...zadnji poizkus rešitve pred dokončnim vesoljnim potopom naše ljube stare vile. S predlogi na plan ! Sedaj so vsa sredstva dovoljena, nič nam ni več pod častjo...no, razen deset božjih zapovedi. Drugače je pa vse v igri. Z besedo na dan. Ima kdo kak predlog????

Vsi utihnejo in začnejo razmišljati.

SAŠA: Kaj je Barbara ali ne boš nič pela ?

BARBARA: Ne smem več. Mi je SAZAS poslal račun za 200 evrov nazadnje. Mislim, da je peti že povsem prepovedano. Tudi pod tušem.

Prišepetovalcu zazvoni telefon.

PRIŠEPETOVALEC: Ja, kdo je ?!!! Zdaj ne morem govoriti, delam. Ne pridem na večerjo danes mami, sem ti rekel da delam. A kaj delam...drevo igram...ti bom potem razložil...

Marička gre do prišepetovalca in mu eno prisoli tako močno, da mu pade telefon na tla in da se celo drevo zatrese.

BORIS: A nima tale naš župan nek vinograd v katerega je čisto zaljubljen ???

MARIČKA: Ja ima, zakaj pa ??

BORIS: Lahko bi mu zagrozili, da mu skurimo njegovo drago trto, če ne popusti. Če se ogenj preveč razširi bodo že naši gasilci pogasili. Baje so na njihovih gasilskih tekmovanjih tako hitri, da ogenj pogasijo še preden vžigalica pade na tla.

V tem trenutku na oder stopita župan in Jana/i. Župan opazi, da govor teče ravno o njem in se skrije za vogal ter prisluškuje.

MARIČKA: Trta bolj slabo gori mislim.

SAŠA: Lahko mu pa kakega koloradskega hrošča spustimo...no, ali pač kakega drugega hrošča, ki žre trto.

BARBARA: Grozdni sukači se jim reče. Eupoecilia ambiguella in Lobesia botrana.

Vsi se presenečeno ozrejo na Barbaro.

BARBARA: Nisem jaz tako trapasta kot vi mislite! Ženska tu na vasi pač ne sme pokazati, da je preveč pametna, drugače vsi dedci takoj komplekse dobijo.

MARIČKA: Hehe...jebemti Barbara, presenečaš. No dobro, sklep je sledeč. Županu bomo napisali anonimno pismo v katerem mu zagrozimo, da bo njegova trta videla več Grozdnih sukačev kot Egipt kobilic, če pri priči ne preneha s prodajo. Kdo je za ??

Vsi dvignejo roke.

MARIČKA: No, vsaj enkrat. Dobro, sprejeto z enoglasno večino.

Na oder stopi župan z Jano.

METOD: KAAAAAJ BOSTE NAREDILI ????? MOJO TRTO ?!!! BOSTE ŽE VIDELI PORKA DUŠ. NA POLICIJO VAS BOM PRIJAVIL. KAR JE PREVEČ JE PA PREVEČ !!! SAJ STE TAPRAVI KRIMINALCI.

Vsi od presenečenja poskočijo in se ozrejo proti županu.

MARIČKA: Metod, a to da nam vi prodajate našo ljubo vilo, naš kulturni center pa ni kriminal ? Kje pa naj se sestajamo...v bifeju ???

METOD: Me prav nič ne zanima. Tokrat ste šli pa predaleč. Na policijo grem in pika! Jana/i saj si vse slišala kajneda, boš za pričo.

POMOČNIK: Vse sem slišala gospod župan. To ste odlično ste povedali !

METOD: Kaj sem odlično povedal ? Oni, oni so govorili, ne jaz za božjo voljo! Greva.

MARIČKA: *(na ves glas in z avtoritativnim glasom)* NO DOBRO ! SEDAJ IMAM PA JAZ ZADOSTI TEGA TEATRA ! *(vsi, z županom vred jo presenečeno pogledajo)* METOD NEKAJ SE MORAVA ZMENITI !! *(stopi k Metodu. Jani stoji zmeden med obema in gleda sedaj enega, sedaj drugega)* Nisem si mislila, da se bom kdaj tako nizko spustila ampak...Izjemne razmere zahtevajo izjemne žrtve. Saša, a poznaš Jančarjevo Tino?

SAŠA: Ja poznam. Zakaj pa ?

MARIČKA: Reci ji naj pripelje njenega sinčka prosim. Sedaj nimam časa razlagati.

(Saša odide)

MARIČKA: Metod poslušaj me zelo pozorno.

METOD: Piši Jani ! *(Jana/i si začne delati zapiske)*

MARIČKA: Ali se še spomniš tistega sindikalnega izleta lansko leto, ko smo šli v Kranjsko Goro na tista predavanja o lokalni samoupravi ?

METOD: Ja spomnim. Zakaj pa?

MARIČKA: Verjetno se tudi spomniš, da smo se tisti večer prav fino imeli in da se je odprla kaka flaša vina več kot pa bi bilo to pametno?

METOD: Malo smo res spili. Kakšno vezo ima zdaj to z vsem??

MARIČKA: No, če si le malo spil se potem sigurno tudi spomniš kako si z Jančarjevo Tino nekaj minut pred polnočjo izginil neznano kam in smo vaju videli šele naslednje jutro ?

METOD: Tega se pa ne spomnim. Marička tole so čiste laži !

MARIČKA: Laži praviš ?!

Med tem pride na oder Saša z otroškim vozičkom.

MARIČKA: Sem prisegla pri vseh angelih, da tega ne bom nikoli izdala ampak... poglej Metod tegale fantka. Se ti zdi komu podoben ???

METOD: Ne bi rekel.

Vsi si ogledujejo fantka in Metoda.

BARBARA: Kurja mast, čisto je županu podoben.

POMOČNIK: Čisti tata ! *(dobi klofuto od župana)*

METOD: Ne govori neumnosti !

MARIČKA: Tale fantek je prišel na svet devet mesecev po tistem sindikalnem izletu. Ime mu je Metod. Po očetu !!!

Vsi planejo v smeh. Metod !! Metodek ! Kako si srčkan ! Bubbubub Metodek ! Joj, a si kupčka podrl !!

METOD: Pa saj to ni mogoče. Saj bi mi Tina povedala.

MARIČKA: Ni mogla ker je poročena....Zdaj pa me pazljivo poslušaj Metod. Ali prenehaš s to prodajo ali pa gremo že jutri opraviti test očetovstva in rezultate pošljemo tvoji ženi direkt na Hvar, kjer je kakor vem še na dopustu. Prepričana sem, da se boš skrčil za več kot samo en meter ko se bo vrnila domov.

Metod si ogleduje dečka. Razmišlja.

METOD: Ne bo potrebno. HIŠA JE VAŠA !!! JANA/I GREVA !!!!

POMOČNIK: *(si še vedno zapisuje) Jani greva..(dobi klofuto od župana. Odideta)*
Vsi navzoči začnejo vriskati in se veseliti. Tudi prišepetovalec vrže liste v zrak in zapleše z njimi.

STAVA JE DOBLJENA

Boginja je obkrožena z angelčki, ki ji sedijo pri nogah. V ozadju se sliši nežna glasba harfe. Prišepetovalec je skrit za oblakom.

BOGINJA: No, vidva pametnjakoviča ! Kdo je dobil stavo ?

PRVI in DRUGI ANGEL: Vi spoštovana mati.

BOGINJA: Kdo ?? Nisem slišala dobro !

PRVI IN DRUGI ANGEL: (TOKRAT GLASNEJE) Vi spoštovana mati!

BOGINJA: Točno tako. Zdaj pa prosim, da poravnata obveznosti.

Prvi in drugi angel ji izročita smuči in salonarje.

TRETJI ANGEL: Sem vedela, da je bolje da se vzdržim.

DRUGI ANGEL: Ti pa kar tiho bodi, da ne bom dala Pahorju še tvojega domačega naslova in se ti bo prišel kar domov na vrt sončiti.

TRETJI ANGEL: Da si ne bi drznila !

BOGINJA: Hvala bogu... boginji...no, meni, da nisem tudi vremena pustila ljudem v samoupravljanje. Letos bom zasnežila Krvavec tako močno, da sneg do junija ne bo skopnel. To bo moje leto, že čutim!

DRUGI ANGEL: No, vsaj drsalke so mi še ostale.

BOGINJA: Sem vama rekla, da ni pametno staviti zoper moje Begunjčane. Ti so iz posebnega testa. Pridni, vztrajni in prebrisani so. Ko bi le malo večkrat staknili glave skupaj in se lotili kakega dela, ki je vsem v korist in nehali grebsti le vsak po svojem vrtilčku *(se malo zamisli)*...potem bi, hja, potem bi si lahko ustvarili zares enkraten dom in končno spoznali, da jaz iz raja nisem nikogar izgnana...veš čas jim je pred očmi in živijo v njem, le ne vidijo ga več, ker imajo pogled uprt v napačne stvari. Zato, dvignite pogled moji dragi Begunjčani in si ustvarite svoj raj! *(pavza)* No, zdaj pa grem pomeriti svoje salonarje. *(odide)*

EPILOG

PRVI ANGEL: Moj bog, pardon, boginja...eh, saj je ni več. Spet nas je našmirala. Tale njena vsevednost je za znoret. Vse stave dobi. Kje pa je gospod bog zadnje čase, če smem vprašati ??

TRETJI ANGEL: Hja, potem ko so delničarji ugotovili, da drugi tir od Kopra do Divače po šestih milijardah let še vedno ni zgrajen, so ga odpustili.

DRUGI ANGEL: Daj nehaj ?!! A je to sploh mogoče ? Pa saj boga se vendar ne da kar tako odpustiti.

TRETJI ANGEL: Ne, ne. Od kar so tudi pri nas prešli na tržno gospodarstvo o vsem odločajo delničarji. Če jim kaj ni všeč je vsak takoj ob službo ! Brez pardona !

DRUGI ANGEL: Pa saj je bolje, da enkrat ženska vodi vso to nebesno reč. Do sedaj je bil dedec za krmilom, pa si kar poglej kam smo prišli !

PRVI ANGEL: Kaj pa sedaj dela naš dragi oče, če smem vprašati? Pa ja ni brezposeln ?

Prišepetovalec se obrne proti publiki.

PRIŠEPETOVALEC: V GLEDALIŠČU DELAM !!!

KONEC

© Borut Marter

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.